ANUL XI. No. 1162 — 6 PAGINI 6 LEI — Vineri 10 Februarie 1933

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Bilanţul unei lupte...

In sfârşit! Conflictul dintre U. F. S. R. şi Rombol a luat sfârşit Marţi seara printr'o declaraţie solemnă a forului prim, care recunoaşte că atâta vreme cât forul secund nu se lasă controlat... peste tot, n'are nici un motiv să insiste.

Aşa dar, după două luni de gâlceavă diplomatică, U. F. S. R. recunoaşte că şi-a stricat gura şi timpul de pomană şi că ar fi făcut mult mai bine dacă nu se băga într'o afacere care nu putea—legalmente — ajunge la acest rezultat. Unii, au prevăzut deznodământul încă din momentul când conflictul era în faşe.

Piesa s'a jucat d'acapo al fine şi cortina a fost trasă simultan cu renunţarea scrisă şi subscrisă de membrii Uniunei.

Nu e cazul şi locul să facem procesul nimănui, cu atât mai mult cu cât în această penibilă afacere ziarul nostru nu s'a abătut cu nimic dela linia obiectivităţii sale obişnuite. Nu vom readuce în discuţie persoane şi nu vom zgândări răni pe cari le-am vrea — în interesul sportului — cât mai curând cicatrizate.

Vom face însă un bilanţ al luptei, pentrucă suntem convinşi că învăţămintele cele mai folositoare nu se pot pot trage decât după greşeli profunde. In speţă, greşelile au fost atât de evidente, încât este de mirare că n'au putut fi prevăzute şi mai ales evitate, de oameni încărunţiţi în activitate îndelungată. Iar învăţămintele, pe cari probabil că le vor trage acum, sunt atât de semnificative, încât va fi singurul lucru folositor cu care se vor fi ales după sângeroasa dispută pe care au purtat-o dealungul a două luni de zile încheiate.

Vom examina pe adversari aşa cum i-am găsit pe teren după încăerare.

U. F. S. R.-ul, organ de supremă conducere, cu puteri diverse înscrise în constituţia sportivă denumită legea Educaţiei Fizice, a terminat cu prestigiul şifonat şi cu autoritatea serios avariată. Politica este arta de a prevedea şi principiul acesta este aplicabil chiar şi în domeniile în care se face politică administrativă. U. F. S. R.-ul n'a ştiut să prevadă când şi-a angajat bătrâneţile în luptă cu o federaţie de o precoce tinereţe, (de abea 2 ani şi jumătate). N'a prevăzut ceiace a prevăzut Rombolul. pentrucă bătrâneţea i-ar fi anchilozat organele de gândire, ci pentrucă inactivitatea prelungită în care a surprins-o conflictul, cariase în părţile esenţiale obişnuinţa de a interpreta aşa cum trebue realitatea.

In momentul când şi-a luat raniţa în spinare şi arma 'n bandolieră, U. F. S. R.-ul avea desigur cunoştinţă de un articol înscris în constituţia sportivă. prin care legiuitorul acordase tuturor federaţiilor legal constituite cea mai deplină autonomie.

Nu se putea să nu aibe cunoştinţă de acest lucru. pentrucă legea educaţiei fizice a fost alcătuită, pe vremuri. în chiar localul Uniunii şi de chiar membrii acuzaţi astăzi de vinovată neprevedere. Nu s'au aşteptat probabil la un refuz din partea Rombolului. Se poate, dar atâta vreme cât acesta se putea prevala de un text precis de lege, nu era cuminte să se anticipeze asupra unor sentimente pe cari nu avusese până atunci prilejul să le verifice.

Uniunea a pierdut aşa dar chiar din plecare deoarece avea o ghiulea de plumb în raniţă şi a căzut, făcând terciu dintr'un prestigiu pe care, în interesul sportului ar fi trebuit să-l menţină nealterat.

Uniunea este organul de conducere spirituală, a sportului românesc, pentrucă, nici legea şi nici propriile sale mijloace, nu-i permit să fie altfel. Atunci, de ce a aruncat cu atâta uşurinţă în balanţă întreg capitalul, jucând totul pe o carte într'o partidă în care câştigul n'ar fi putut fi nici 10 la sută din pierdere?

*

Dacă Uniunea a capitulat, nu se poate spune însă că Rombolul a eşit învingător. Moralmente, da. Materialmente nu. Cum, pentru un organ de conducere efectivă şi nu spirituală ca Uniunea, materialul nu este o cantitate neglijabilă, victoria aparentă a Rombolului are ca revers un quasi dezastru în domeniul în care ar fi trebuit să-şi manifeste întreg potenţialul de viaţă.

Odată deschisă «ancheta», Rombolul a luat pe loc repaus, electrocutat prin anticipaţie de cercetările pe cari le bănuia catastrofale în urmări. Două luni de zile, hârţoagele au stat răvăşite prin birouri, iar corespondenţa urgentă împrăştiată în panică, plină de ciuperci. Activitatea. lăsată 'n părăsire, uşile închise, gazetarii ţinuţi la distanţă şi footballul românesc pe loc.

Şi, pentru completarea pitorească a tabloului, imaginaţi-vă în maldărul de maculatură, o seamă de adrese oficiale ale federaţiilor angajate în Cupa Balcanilor, prin cari se cer relaţiuni... urgente cu privire la organizarea Balcaniadei. Organizare, care în momentul de faţă — la numai câteva luni de începerea competiţiei — n'a debutat nici măcar prin... cunoaşterea terenului pe care va avea loc.

Rombolul şi-a revenit deabea după ce a găsit textul salvator în lege şi, de bucurie a făcut ceiace fac incendiaţii, cari, răzbind cu greu prin flăcări la o spărtură de geam, se aruncă dela al zecelea etaj fericiţi că vor scăpa cu viaţă.

Acesta este bilanţul trist al nefericitei dispute, care a avut darul să amuze massele în sezonul lipsit de emoţii sportive şi să lămurească pe cei nelămuriţi asupra unor lucruri în afara preocupărilor lor de fiecare zi...

L. ROŞIANU

Păreri oficiale despre necesitatea raporturilor sportive cu străinătatea

Pe marginea unor probleme actuale

In Franţa a produs senzaţie enormă faptul că guvernul Daladier s'a constituit fără subsecretariatul educaţiei fizice, care-şi căpătase de câtva timp o oarecare stabilitate. Când s'a publicat lista complectă a noului minister şi când s'a luat cunoştinţă de hotărârea d-lui Daladier de a reduce câteva subsecretariate, printre cari şi cel al educaţiei fizice, rumoarea a fost generală. Opinia publică franceză, nu numai cea sportivă, şi-a manifestat nemulţumirea, iar ziarele, de toate nuanţele, au protestat cu o vehemenţă care a dat de gândit şefului guvernului. D. Daladier n'a crezut nici un moment că simpla suprimare a unui subsecretariat va declanşa protestul unanim al opiniei publice, pentrucă dacă ar fi cunoscut situaţia exactă în această materie, nu şi-ar fi îngreunat inutil situaţia.

Dar, odată omisiunea comisă, n'a mai putut fi reparată, din motive de oportunitate politică.

Am relevat acest lucru mai ales pentru a arăta că în timp ce în Franţa, suprimarea subsecretariatului educaţiei fizice a produs neliniştea unui guvern preocupat de redresarea financiară a ţării, în alte părţi şi în special la noi, interesul manifestat pentru astfel de probleme de către factorii de seamă ai statului, este nul.

La noi, desigur, nici nu s'ar fi putut pune vreodată chestiunea unui subsecretariat al sporturilor sau educaţiei fizice, dar, sunt alte motive cari împing la comparaţii ca cele de mai sus. La noi sunt multe autorităţi cari n'au ajuns până acum nici măcar să afle de existenţa unei mişcări româneşti. Iar multe din ele, nu află de astfel de preocupări decât atunci când se prezintă vreun conducător de federaţie cu pantahuza, în preajma vreunei deplasări în străinătate.

De aceia am fost plăcut impresionaţi de faptul că, într'o convorbire pe care am avut-o de curând cu un dregător de seamă în erarhia statului, am găsit mai puţină ignoranţă în materie de sport de cât ne aşteptam. Din contră, personajul cu care ne-am întreţinut, s'a dovedit un bun cunoscător al problemelor actuale sportive.

CEA MAI BUNA PROPAGANDA DIPLOMATICA

Discuţia s'a purtat în jurul actualităţii. Interlocutorul nostru a abordat la un moment dat problema deplasărilor în străinătate şi ne-a declarat textual:

«Am urmărit deaproape mişcarea sportivă şi vă mărturisesc sincer că am avut momente când am regretat că am ajuns la o vârstă când trebue să mă mulţumesc cu ca... de privitor în materie de sport. In călătoriile pe cari le-am făcut obligat de funcţiunea mea, am văzut multe realizări sportive şi am fost mirat când făcând comparaţia pe baze de realităţi — mi-am dat seama cât de aproape de început suntem noi.

«Am făcut totuş o constatare îmbucurătoare în ceiace ne priveşte: tendinţa de a lua parte cât mai des şi cât mai demn reprezentaţi la marile manifestaţiuni din ţările civilizate, unde culorile româneşti sunt puse adesea la loc de cinste. Sârguinţa în această materie, am încurajat-o în ceiace mă priveşte, atâta cât omeneşte a fost posibil, pentrucă mi-am dat seama că sportul a încetat de mult de a mai fi un simplu mijloc de a educa fiziceşte tineretul, ci un adevărat agent de propagandă internaţională.

«Mişcarea sportivă a unei ţări, dacă este bine cultivată, poate aduce în raporturile ei cu celelalte popoare foloase de ordin diplomatic la cari nu ajung cu cheltuială înmiită cancelariile pretenţioase răspândite pe tot globul.

«Este o constatare a mea pe care aşi fi fost fericit s'o fi putut face şi ceilalţi oameni în putinţă să aducă servicii serioase acestei mişcări de mare importanţă socială.

«Realitatea este alta şi zilnic văd întâmpinări în ziare, prin care conducătorii organizaţiilor sportive solicită ajutoare cari întârzie să vină.

«Am fost în Apus martor ocular la multe întâmplări în cari sportul a adus diplomaţiei cele mai fecunde foloase materiale.

«Amiciţia atât de evidentă dintre Italia şi Ungaria are în sport unul din factorii determinanţi, lucru care explică de altfel interesul extraordinar pe care-l poartă Mussolini mişcării sportive din ţara sa. Am avut prilejul să constat la faţa locului, în Italia, lucruri pe cari nu le-am crezut realizabile într'o ţară în care se depune o muncă excesivă pentru ridicarea economiei naţionale. Ducele a creiat sportului italian o situaţie pe care aşi fi mândru dacă aşi avea putinţa s'o văd în proporţie de 10 la sută, la noi.

RELAŢIILE CU UNGARIA

Am întrebat apoi pe interlocutorul nostru, care s'a dovedit după cum se vede mai sus, cât se poate de documentat, ce părere are despre eventualitatea reluării relaţiilor cu Ungaria.

«Nu cunosc prea de aproape această chestiune. Ştiu numai că au toate formaţiunile ungureşti cari ne-au vizitat, au venit să facă numai sport. Multe din ele, şi nu cele mai răsărite, au găsit cu prilejul deplasărilor la noi, că e cazul să facă şi oarecare propagandă iredentistă, lucru pe care siguranţa statului l-a sesizat la vreme.

«Sunt totuşi pentru o reluare a raporturilor cu Ungaria, care sportiviceşte ne este încă superioară, însă în condiţiuni cari să garanteze caracterul strict sportiv al vizitelor ce ne vor face echipele maghiare. Modalitatea atingerei acestui ţel nu este greu de găsit de către autorităţile de resort.

«Esenţialul este însă că de pe urma reluării raporturilor, mişcarea sportivă a ambelor ţări va avea de câştigat: noi adversari dela cari putem învăţa, iar ungurii la noi, un debuşeu excelent».

•

După cum se poate vedea din convorbirea redată mai sus, ignoranţa în materie de înţelegere a mişcării noastre sportive, nu este uniformă în ceiace priveşte factorii de seamă ai statului.

Se găsesc câte odată şi unii care văd lucrurile aşa cum trebuesc văzute.

Aceştia vor putea fi de folos odată şi odată, mişcării noastre sportive.

Cum a învins Axioti pe Al. Berry

Presa franceză despre compatriotul nostru

DELA CORESPONDENTUL NOSTRU

PARIS, 7.— Luni seara, la Paris încă un boxeur român a urcat treptele ringului dela «Palais des Sports». Campionul nostru Gheorghe Axioti, boxând în match semivedetă împotriva redutabilului mijlociu francez Al. Berry, a repurtat o strălucită victorie — a doua în interval de 10 zile — care i-a atras în afară de critica elogioasă a presei franceze, afirmarea în concertul boxului european.

Excelent pus la punct cu antrenamentul, Axioti s'a prezentat peste aşteptările anturajului său cucerind vii aplauze din partea unui public competent.

Matchul care a încheiat gala în care Kid Tunero învingea la puncte pe Kid Nitram, a pus unui Axioti la 69.920 kg.(!) pe Al. Berry (71.920).

In colţul românului, maestrul Petre Alexandrescu. In cel opus, reputatul maestru al lui Carpantier.

D. Fischer arbitrează.

Matchul începe în nota de superioritate a românului.

După un minut de espectativă, Al. Berry, atacă şi dă ocazie lui Axioti pentru a plasa câteva drepte eficace, cari îi aduc repriza.

Repriza II-a are o fizionomie aproape egală. Cu numeroase stângi şi upercuturi, cu câteva serii oportune, Axioti îşi măreşte simţitor avantajul. Asta în timp ce Berry, surprins, atacă vijelios dar dezorientat. Incât rezultatul este nul. O singură dreaptă nimereşte faţa românului. Ese singura fază favorabilă francezului.

In repriza III-a, nu mai este decât un singur om în ring. Axioti acumulează puncte peste puncte. Avantajul este sdrobitor.

Acelaş aspect îl păstrează repriza 4-a. Iar repriza 5-a, aduce deznodământul.

Ameţit, Berry reia lupta şovăind Primeşte un puternic crochet de dreapta la bărbie şi cade la pământ pentru 9 secunde. Se ridică buimac şi nu se poate ţine nici în gardă.

Descamps nu ezită mult pentru a arunca buretele în semn de abandon, iar Axioti este viu ovaţionat de massa spectatorilor.

Compatriotul nostru şi-a câştigat cu această nouă victorie sau mai precis, cu maniera netă cu care le-a repurtat pe amândouă o consideraţie frumoasă în capitala Franţei.

Iar pentru cei puţini cari îl cunoşteau şi cari l-au revăzut la Paris, a fost o revelaţie Axioti a boxat cu mult tact, a fost prudent şi oportun.

GH. AXIOTI

Cele câteva zile de antrenament în capitala Franţei l-au transformat uimitor.

«L'AUTO» DESPRE AXIOTI

Marele cotidian francez de specialitate, ale cărui aprecieri pentru boxeurii străini sunt todeauna foarte reţinuee, scrie urmtoarele despre campionul român.

«Axioti — pentru a doua oară — a produs eri o impresie foarte bună. Este un boxeur de valoare pe care îl vom revedea întotdeauna cu plăcere pe ringurile parisiene».

Iar când descrie matchul, «L'Auto» spune: «In toate reprizele, Axioti, care *este de departe cel mai bun om în ring...» Aprecieri cari măgulesc boxul nostru şi cari lansează un român.*

Alte ziare parisiene au o critică asemănătoare. Nici una mai sgârcită în elogii, toate măgulitoare...

Intre America şi Uniune

Maurois mi se pare a făcut cotată lista datoriilor de recunoştinţă ale Europei.

Potrivit acestei liste, Africa ne-a dat piramidele şi pe faraoni. Asia, viermii de mătase şi sifilisul. Iar America, datoriile de războiu şi pe Joan Crawford.

Evident, lista nu este completă. Nu este vorba aici însă, când epidemia conversiunii ţine Europa la 40 grade febră, să completăm capitolul unor datorii prescrise. Mai ales că pentru o parte dintre ele am putea pretinde să ni se mai plătească nouă ceva.

Ni se pare însă că, după capitolul anchetei la F. R. F. A.—încheiat cu o ciopârţire atât de categorică a prestigiului Uniunii—s'a declarat o lipsă de activitate atât de sinistră la U. F. S. R., încât nu putem să nu subliniem o ultimă reţetă expediată Europei de America, pentru asanarea forurilor sportive în şomaj.

In câteva cuvinte, iată despre ce este vorba.

Federaţia americană a acordat celor mai buni 10 atleţi din anul 1932, diplome comemorative. Iniţiativa a fost asaltată cu un succes indescriptibil. Şi după ultimele ştiri, este aproape sigur, că se va înscrie în programul permanent al federaţiei americane.

Nu ştim dacă ingeniozitatea americanilor merită elogiul unei copii. Tot aşa cum nu putem garanta reeditarea la Bucureşti a entusiasmului care a electrocutat New-Yorkul în clipa în care zeci de mii de spectatori şi-au drenat aplauzele în spre cei zece atleţi decoraţi.

Credem însă că în locul ţâfnei de a te oua neapărat o anchetă, pe care mai întâi o accepţi, o somezi apoi şi la care — enervat — renunţi (când nu ţi se mai dă voe s'o faci), o răsplătire platonică a atleţilor este în orice caz mai oportună. Şi mai fără riscuri.

Localizarea necesită însă câteva observaţii. In primul rând, punerea la dispoziţia Uniunii a tuturor detaliilor. Ca să nu se căznească să le descopere singură). Şi apoi, numărul atleţilor decoraţi, mult prea mare pentru noi.

In America se pot găsi oricând 10 oameni cari să merite răsplata oficială a unor performanţe realmente onorabile.

La noi, 10 oameni în fiecare an este oarecum exagerat. Cinci însă, se pot găsi cu siguranţă şi cu toate garanţiile unei valori indiscutabile.

Iată de pildă o listă din care s'ar putea tria cinci nume pe care Uniunea, în cazul când şi-ar însuşi propunerea, ar putea să le înscrie în decretul de consacrare pe anul 1932.

1) Papană: pentru recordul pârtiei, stabilit la Lake Placid.

2) Nemeş: învingător la Atena în cursa de 400 metri.

3) Gall: câştigătorul marathonului balcanic.

4) Poulieff: campion balcanic la tennis.

5) Cantacuzino: pentru ceiace a realizat în motociclism, tennis, hockey şi automobilism.

6) Smaranda Brăescu: recordwomană mondială la paraşută.

Şi aşa mai departe.

Este dela sine înţeles că profesioniştii nu sunt înglobaţi în această listă. Tot aşa cum dela sine înţeles este că ordinea de mai sus nu indică erarhia preferinţelor noastre; că Uniunea are tot dreptul să şi-o însuşească, s'o transforme sau s'o refuze, alcătuind o altă listă. Cum va crede mai bine.

Credeţi însă că va face Uninnea ceva din toate acestea?

Când te ţin crampele (unei anchete abia avortată) nu-ţi mai arde să te uiţi afară dacă mai bate vântul sau nu.

Chiar dacă operaţia aceasta ţi-ar folosi infinit mai mult decât prima. Deci: la coş cu ultima inovaţie americană. Sau, eventual, la capitolul (platonic) al datoriilor noastre de recunoştiinţă.

GEORGE FULGA

CAMPIONATELE MONDIALE DELA INNSBRUCK

România nu s'a putut clasa decât a zecea

INSBRUCK, 8. — Cea de-a doua zi a campionatului mondial de sky dela Innsbruck a avut pe program ştafeta, alergată pe 40 km.

Proba a fost câştigată de Suedia a cărei echipă a parcurs distanţa în 2 ore 49'4', după care vin în ordine Cehoslovacia I, Austria, Germania, Italia şi Cehoslovacia II.

România nu s'a putut plasa decât a zecea, întrecând numai pe Bulgaria, la o diferenţă de aproximativ trei sferturi de oră de învingător. Cel mai bun echipier român a fost Bodeanu.

Iată rezultatul technic:

1. Suedia, 2 h. 49'0' 4 10
2. Cehoslovacia I, 2 h. 57'34' 5/10
3. Austria, 2 h. 57'51 4/10
4. Germania, 2 h. 58'
5. Italia, 3 h. 1'28 2 5
6. Cehoslovacia II, 3 h. 8'242 b'4 10
7. Polonia. 3 h. 14'17' 8/10
8. Jugoslavia, 3 h. 119'43' 0/10
9. Ungaria, 3 h. 27'0' 8/10
10. România, 3 h. 36'56' 4/10
11. Bulgaria, 3 h. 44'17' 6/10

Astăzi are loc cursa de fond, pe o distanţă de 18 km.

Tennis Club învins la Budapesta

Selecţionata ungară—Tennis Club român 2-1 (0-0) (1-0) (1-1)

BUDAPESTA, 9. — O telegramă laconică ne anunţă rezultatul primului match susţinut de Tennis Club la Budapesta.

Jucând cu reprezentativa Budapestei — una din cele mai bune pe cari le puteau alcătui maghiarii — bucureştenii au obţinut un rezultat destul de onorabil, necedând decât de extremă justeţe.

Rezultatul matchului a fost 2-1 pentru Budapesta, după ce la reprize traversase următoarele scoruri: 0-0, 1-0, 1-1.

Pentru Budapesta au marcat Miklosz şi Minder. Iar pentru Tennis Club, Sell.

Tennis Clubul a jucat în următoarea formaţie:

Raţiu; Buia, Şerban Grant; Wakar, Sell, Petrovici, Rabinovici, Cantacuzino şi Brackl.

Bucureştenii au făcut o impresie excelentă, realizând un hockey stilizat şi foarte spectaculos. In special înaintarea, în rândurile căreia Cantacuzino şi Sell au fost şi de astă dată protagonişti, a obţinut aplauzele spectatorilor şi n'a reuşit mai multe puncte din cauza portarului maghiar care a apărat shoturi aproape imposibile.

In orice caz însă, rezultatul este satisfăcător şi verifică încă odată clasa hockeyului nostru, în continuă ameliorare.

Astăzi, bucureştenii susţin un al doilea match, împotriva clubului D. B. T. E., după cari vor pleca la Viena unde vor juca Luni şi Marţi.

C. F. R.-ul a plecat în turneu

Se părea că toate locomotivele C. F. R.-ului nu sunt în stare să urnească din loc turneul (tot vechiul turneu) al C. F. R.-ului.

Anunţat pentru Miercuri, turneul s'a înzăpezit în ultimul moment din cauza unei vize la paşaport... prea scumpă. A fost amânat deci pentru Joi, sperându-se ca plugurile suporterilor să topească şi ultimii nămeţi ai înzăpezirii ceferiste.

Intenţiile violeţilor de a pleca au mai fost garate deci pentru o zi, iar sarcina reporterilor sportivi — transformaţi în adevăraţi detectivi puşi să lămurească misterul unui turneu care când e când nu e — prelungită. Aseară, la o oră anunţată şi cu un rapid iar anumit, C. F. R.-ul — cel puţin aşa anunţase — urma să plece.

Investigaţiile reportericeşti ale confraţilor însă, au fost încununate de astă dată de succes.

In afară de ceferişti în exerciţiul funcţiunii: acari, şefi de tren şi de locomotive, etc. gara de nord a fost decorată aseară şi cu tabloul pitoresc al unei echipe de foot-ball, tot ceferistă, gata să plece în turneu.

C. F. R.-ul a plecat aşa dar.

Asupra detaliilor turneului pe care îl întreprinde, nu mai revenim. Subliniem doar două lucruri: violeţii au angajate numai două matchuri — la Nantes şi Brest — iar Chiroiu şi Roşculeţ, cari însoţesc C. A. O.-ul se vor alipi ceferiştilor probabil la Nantes.

Spacow la Londra

Damski, managerul lui Neusel, care se ocupă şi de interesele lui Spakow în străinătate a telegrafiat eri campionului nostru despre un angajament perfectat. La 23 Februarie Spakow va boxa la Londra.

El aşteaptă instrucţiuni detailate, ca să poată pleca la Paris unde urmează a se întâlni cu Damski şi restul teamului său.